

РЕШЕНИЕ

№ 4665

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1902** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.15б и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя Ю. С. К. срещу РА № П-22221721172937-003-001/11.10.2021г. за поправка на Ревизионен акт № Р-22221721000031-091-001/06.10.2021г., потвърден с Решение № 1973/29.12.2021г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“ .

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадения РА за поправка на РА, като основните доводи за незаконосъобразност, изложени в жалбата касаят първоначално издадения Ревизионен акт № Р-22221721000031-091-001/06.10.2021г. Иска се на РА за поправка на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт М. ,която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално

легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Обжалваният РАПРА, потвърден от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Правната регламентация на поправката на ревизионен акт се съдържа в чл.133, ал.3 от ДОПК Съгласно тази разпоредба , органът по приходите може по своя инициатива или по молба на заинтересованото лице да поправи очевидна фактическа грешка в ревизионния акт и в този случай се издава ревизионен акт за поправка на ревизионен акт, без да са необходими заповед за възлагане на ревизия и ревизионен доклад.

Следователно, за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорване на РАПРА, доколкото с него е определена дължимата сума в по-голям размер от тази, установена с РА №Р-22221721000031-091-001/06.10.2021 г. Последният е обжалван по административен ред и с Решение № 1973/29.12.2021г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“ жалбата с вх. №53-06-8291/22.10.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от Ю. С. К., в качеството на представляващ [фирма], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221721000031-091-001/06.10.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. - ръководител на ревизията, е оставена без разглеждане като недопустима и производството по нея е прекратено.

С жалбата си срещу РАПРА № П-22221721172937-003-001/11.10.2021г., [фирма] излага основно и единствено възражения срещу основния РА, които обаче не подлежат на разглеждане в хода на настоящото производство по оспорването на РАПРА, тъй като обжалването на РАПРА в законоустановения срок не може да санира пропуснатия срок за обжалване на РА.

Безспорно е в практиката, че очевидна фактическа грешка е налице при несъответствие между действителната и изразената воля на органите, издали РА, което е видно от съдържанието на съответния административен акт.

В конкретния случай е установено от ревизиращия екип, че е разминаване за посоченото е в мотивите на РА, а именно:

- сумата от дължимите лихви за забава за ДДС за спорните периоди, която на стр. 25 от РА е описана в общ размер на 61 481,11 лв., а не реално дължимата - 64 262,73 лв.;

- размера на дължимия ДДС за внасяне от [фирма], ведно с лихвите за забава, за м. 02.2020 г., които в мотивите на основния РА са посочени съответно в размер на 31 774,85 лв. и 5 040,25 лв., видно от стр. 26 на РА, а не - реално дължимите такива главница - 46 927,45 лв. и лихва - 7 821,87 лв.;

- размера на установените задължения за внасяне по ЗДДС, които на стр. 27 от РА са посочени съответно - главница 459 869,95 лв. и лихва 61 481,11 лв., а не реално дължимите такива - 475 022,55 лв. и 64 262,73 лв.

Именно описаните несъответствия са намерили отражение на ред 7, ред 8 и ред „Всичко“ от таблица 1 на РАПРА № П-22221721172937-003-001/11.10.2021г., и таблица 3 от същия РАПРА.

Видно от констативната част на РД, за м. 01.2020 г. не е извършена корекция на декларирания резултат по ЗДДС от [фирма] – ДДС за възстановяване в размер на 15 152,60 лв. При определяне на задължението по ЗДДС на дружеството за м. 02.2020 г. не е констатирано наличието на приспадна данък по реда на чл. 92, ал. 1 от ЗДДС. След справка в информационната система на НАП, ревизиращите органи са установили, че декларираният ДДС за възстановяване за м. 01.2020 г. от [фирма] в размер на 15 152,60 лв. е възстановен на жалбоподателя с А. №П-22221720035897-004-001/28.02.2020 г., което обаче не е отразено на ред 7 от таблица 1 от РА в колона 8 „Внесена сума/Възстановена сума“ и е довело съответно и до неправилни записвания в таблица 1 от РА съответно на ред 7 - колона 10 „Сума за приспадане/Приспадна сума“ и ред 8 - колона 4 „Установен размер на задължението за внасяне/възстановяване“, „Дължимата“, колона 10 „Сума за приспадане/Приспадна сума“ и колода 10 „Дължима сума“, а от тук и на ред „Всичко“ в таблица 1 и таблица 3 на РА.

Видно от оспорения РАПРА № П-22221721172937-003-001/11.10.2021г., описаните пропуски са поправени с издаването на същия, поради което жалбата срещу него се явява неоснователна.

В контекста на изложеното, обжалваният РА е законосъобразен и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161, ал.1 ДОПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. (петстотин лева) на основание чл.8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд-София град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя Ю. С. К. срещу РА № П-22221721172937-003-001/11.10.2021г. за поправка на Ревизионен акт № Р-22221721000031-091-001/06.10.2021г., потвърден с Решение № 1973/29.12.2021г. на Директор на Дирекция“ ОДОП“ .

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите сумата от 500 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четиринадесетдневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: